

Az utolsó megfigyelés szeptember 9-én készült, de már igen közel a horizonthoz, a hajnali szürkületben. Sajnos a továbbiakban már nem figyelhető meg alacsony deklinációja és napközelsége miatt. Következő visszatérése 2059-ben várható.

### Okazaki - Levy - Rudenko (1989r)

Szeptember közepén kaptuk a hírt, hogy egy új üstököszt fedeztek fel. A felfedezők nevei sokat elárulnak a témában járatos amatőrök számára, mivel ez Levy negyedik, Rudenko második felfedezése. Elsőnek David Levy jelentette, hogy üstököszt talált a Corona Borealis csillagképben, augusztus 25,21 UT-kor. Egy napra rá tőle függetlenül Michael Rudenko is felfedezte. Így az első jelentésekben az üstökös neve még Levy-Rudenko (1989r) volt. Néhány nappal később megérkezett Kiyomi Okazaki értesítése, hogy üstököszt talált egy 24-én készült felvételén. Ezért került előre az ő neve. A felfedezések egy  $10^m_0$ — $11^m_0$  közötti kör alakú, kompakt üstökösről számolnak be. A pályaszámításból kiderült, hogy perihéliumátmenete november 11-én lesz, közben földtávolsága is csökken. Október közepére átmege a hajnali égboltra, és egyre gyorsabban délnek veszi az irányt. November végére már naponta több mint 3<sup>o</sup>-ot halad délre és karácsonykor 5<sup>o</sup>-ra megközelíti a déli pólust.

John Bortle-től kaptam az értesítést, és 16-án — az első adandó alkalommal — megfigyeltem. Ez az éjszaka rendkívül jó átlátszóságúnak bizonyult, de sajnos épp akkor volt telihold. Dömény Gáborral sikerült azonosítani az üstököszt, mint egy  $8^m_8$ -s diffúz foltot. A későbbi észlelések egy rendkívül diffúz, központi sűrűsödés nélküli üstökösről számolnak be. Szeptember végére már egy kis központi mag jelent meg (DC= 3). Fényessége folyamatosan nőtt, de nem olyan gyorsan, mint azt az előrejelzések megjósolták, így lehet, hogy elmarad a november végére ígért  $4^m_2$ -s fényességtől.

ZALEZSÁK TAMÁS

## Üstökös hírek

### Helin - Roman (1989s)

Eleanor Helin és Brian F. Roman fedezte fel, szept. 5-én, a 46 cm-es Palomar-hegyi Schmidt-teleszkóppal. Felfedezésekor  $14^m_0$ -s volt. Perihéliumátmenete aug. 20,865 ET-kor volt, a Naptól 1,32713 Cs. E.-re. (IAU C. 4846, 4849)

### P. Wild 2 (1989t)

Az üstököszt J. Gibson fedezte fel újra a Palomar-hegyi 1,5 m-es reflektorral (+ CCD + Gunn r szűrő), szeptember 10-én készült felvételeken,  $19^m_2$ -s fényességnél. A legjobb képek egy halvány, 20"-es csóvát mutatnak PA 260-ra. (IAU C. 4860)

a föld  
és ég

decemberi számából

Évezredek blöffje: az asztrológia  
Ökológia a filmkockákon  
Cygnus X-3: a kozmikus sugárzás  
erőműve 2.  
Hamburg, a Hanza város  
A csillagos ég 1990. január hóban  
A hónap csillagképe: az Eridanus  
A "hivatásos amatőr"  
Amatőr csillagászok Ráktanyán  
Baráti köreink  
Asztrofotók